

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867560409168/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

ved Rubikon. O, at han dog turde betroe sig til *Luzie*, men hendes Tanke flagrede ikke saa høit; hun vilde lee ham ud, eller søge at forhindre ham i at udføre sin Bestumning.

Den vigtige Dag nærmede sig, og han snørede sin lille Bylt sammen, men løste den igjen op; altid var der Noget, han endnu maatte have med, og derfor maatte de tidligere indpakkede Sager vige Pladsen. Violinen og Bibelen kunde han slet ikke skille sig ved.

Alt hvad *Peter Wile* havde gjort for ham paatrængte sig meer og meer hans Taknemmeligheds Følelse; Taarerne strømmede ham ned over Kinderne; han greb Papir og Pen, skrev sit Farvel og bad ham om Tilgivelse; men neppe var det skrevet, før det igjen blev sonderrevet. Pludselig fik han en ny Tanke; Øinene funkede, Hænderne foldede sig, en Bestumning var taget. Hurtigt skrev han et langt Brev; læste det igjennem og jubiede: »Ja, saaledes! nu har jeg Ro i min Sjæl! *Naomi* vil ogsaa være tilfreds! Den gode Gud har indgivet mig det!» Han lagde sig glad til Hvile og sov uden Dromme.

I den tidlige Morgenstund rullede han med den gode Leilighed ad Nyborg til.

Naomi havde modtaget hans Brev og var ganske opfyldt af det rask Eventyr, hvis Ophav hun jo var, derfor vilde hun møde ham i Vertshuset, men Ingen maatte vide Noget derom. Hun kunde let komme bort, hun behøvede kun at gjøre en Ridetour, men det var hende dog ukjært at blive kjendt i Vertshuset, eftersom det kun var en simpel Dreng, hun der skulde stode sammen med.

I Hast aflagde hun en Visit hos Gartneren, en spinkel, lille Mand, der efter sin Stand gik pynteligt klædt.

»Jeg har en Spøg for!« sagde hun, »laan mig Dine Søndagsklæder!»

Hun sneg sig ned i Stalden, sadlede selv Hesten, og et Qvarteer efter jog, i Gartnerens Skikkelse, gennem Poppelalleen, en lille, dristig Rytter; han svingede med Hatten for Røgreren, der, ifærd med at sye Saaler under sine Strømper, aabnede Markledet.

»Sorg for min Hest og lad mig faae Storstuen!« sagde *Naomi* i Vertshuset.

O hvor mange Gange saae hun ikke op ad Veien, om han dog ikke kom! hvor noie studeerte hun ikke alle Navnene, der vare ridsede i Rudeglasset! over tre Timer maatte dette være hendes eneste Mor-skab.

»Man skal see, han kommer slet ikke! han har intet Mod!«